A. 1838. N°. 47.

LEYDSCHE COURANT.

WOENSDAG, 18 APRIL.

NEDERLANDEN.

LEYDEN den 17den April.

Van de Bijlagen, overgelegd bij de aanspraak van Zijne Exc. den Minister van Buitenlandsche Zaken aan de Staten-Generaal, in het jongste comitté, (*zie ons vorig Nommer*), laten wij hier den voornamen inhoud volgen:

In een brief van den 20 December 1837 herinnert de Britsche Gezant bij ons Hof, ingevolge de bij hem ontvangen bevelen, aan den Nederlandschen Minister van Buitenlandsche Zaken, dat de gebeurtenissen, in het Luxemburgsche plaats hebbende, van het hoogste staatkundige gewigt waren; dat elke poging om het Grünenwald te vellen, onder de bescherming eener militaire magt, hetzij die magt bestaa uit Hollandsche troepen, of uit Bondstroepen, handelende ten behoeve van den Koning Groot-Hertog, zoude beschouwd worden als eene inbreuk op het *status quo*, dat tot nu toe is geëerbiedigd geworden, en bovendien ook eene regtstreeksche schending zoude zijn van de convemie van den 21 Mei 1833, waaraan Groot-Britannie deel heeft genomen, en dat het opheldrende artikel, aan de convemie toegevoegd, bijzonder bepaalde, dat zij ook uitdrukkelijk tot het Groothertogdom Luxemburg zoude uitgestrekt worden.

Al verder werd herinnerd, dat Zijne Exc. de Nederlandsche Minister beweerde, dat het vraagpunt alleen administratief was; dat het eene Duitsche quaestie was; dat de troepen, wierden zij gedrongen te vuren, zulks zouden doen onder de autoriteit en in den naam van de Bondsvergadering, en niet van den Groot-Hertog, enz.

De Gezant verlangde voorts de verzekering te erlangen, dat de Koning Groot-Hertog het er stellig voor hield, dat de Bondsvergadering, in elk geval, uitsluitend hare handelingen moest beperken tot het binnenste rajon van de vesting, dat hij zulks aan zijne Regering zoude bekend maken, hetgeen hij met te meer genoegen zou doen, daar hij vertrouwe, dat iedere stap, hoe gering ook, waartoe de Koning mogt overgaan tot bewaring van den vrede in Europa, door zijne Regering naar waarde zal geschat worden."

De Gezant zegt al wijders in dit stuk, dat, indien geweld met geweld te keer wierd gegaan, gelijk ontwijfelbaar het geval zou zijn, de stand der quaestie zoodanig zou veranderd wezen, dat geene voldoende oplossing aller moeijelijkst zou worden. Hij dringt nog, onder beroep van de staatkunde en de menschlievendheid des Koning-Groot-Hertogs, aan, alsnog op eene geringe schikking van de operatien in Luxemburg, onder afwachting van vriendschappelijke opheldering, welke hij vertrouwde dat zouden volgen. Hij eindigde aldus: „Wat ook het gevolg moge zijn van het verzoog, hetwelk ik, nu dog in name van de Britsche Regering, ik zal het genoegen hebben van te bewijzen, dat, terwijl wij op den Koning der Nederlanden, en op hem alleen, het oog gevestigd hebben voor de getrouwe nakoming der convemie van 1833, hoedanig als dezelve door een opheldrend artikel bepaaldelijk tot het Groothertogdom Luxemburg is uitgestrekt, geene moeite door het Britsche Gouvernement is gespaard geworden, om een uitstel te erlangen ter overweging van zulke bewijsgronden, als mogten aangevoerd worden, en indien ongelukkiglijk eene botsing mogt plaats hebben, kunnen de gevolgen, hoedanig zij ook mogten zijn, niet aan de Britsche Regering toegeschreven worden."

Het antwoord van den Nederlandschen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 29 December strekt andermaal ten bewijze, dat eene hontveltling in het Grünewald niets gemeens hun met de convemie van den 21 Mei 1833, en dat de quaestie eene Duitsche was, in welken zin de depesche van den Nederlandschen Gezant te Londen te dezer zake beantwoord was.

Der Engelsche Gezant te 's Gravenhage zond aan Zijne Exc. hierop, nog denzelfden dag, het volgende schrijven:

„Ofschoon het met grooten tegenzin is, dat de ondergeteekende, Harer Groot-Britannisch Majesteits buitengewoon Gezant en gevolmagtigd Minister bij het Hof der Nederlanden, bemerkt, dat hij de laatste hoop moet opgeven om van het Gouvernement van Zijne Nederlandsche Maj. eene order te verkrijgen tot uitstel der hontvelling in het Grünenwalderwoud, kan hij de overwegingen niet bemeren, in welke hij den zijnen pligt gerekend heeft te weten, dewijl hij daardoor de gemaaktheden van het Britsche Gouvernement nog duidelijker heeft doen uitkomen.

In vervolge, dat alle zijne pogingen vergeefs zijn, gaat de ondergeteekende over tot het volvoeren der bevelen, die hij ontvangen heeft, door een pligtgroten ernst te brengen tegen elke handeling, welke de overeenkomst van den 21 Mei 1833 zoude kunnen schenden.

De ondergeteekende verklaart verder, dat het Britsche Gouvernement zich voorbehoudt, de Zijne Nederlandsche Maj. de vrijheid heeft Bondsmanschappelijke troepen te zenden om onder de bevelen der Groot-Hertogelijke Overheden zoodanige vijandelijkheden te plegen, waartoe hij de vrijheid zal hebben Nederlandsche troepen te gebruiken, en mogten ongelukkiglijk uit het gedrag van die Overheden vijandelijkheden voortspruiten, dan moet het Britsche Gouvernement dat der Nederlanden beschouwen als verantwoordelijk voor alle gevolgen.

Hoewel de ondergeteekende de onzakelijkheid in alzus duidelijk de gevoelens van zijn Gouvernement kenbaar te maken, hoopt hij evenwel nogtans dat, bij nadere overweging, Zijne Nederlandsche Maj. moge overgehaald worden om den troon van voorzigtige maatregelen, als geschikt zijn, om die rebellen voor te komen, die zoo onlangs plaats hadden, volgens den ooit geëerbiedigden overeenkomst, het eerst door Zijne Nederlandsche Maj. worden verlangd."

Het antwoord van Z. Exc. den Baron *Verstolk van Soelen* op dit schrijven volgde den 30sten December, waarin wordt verwezen op 's Ministers nota van den 29sten, en voorts het volgende gezegd:

„Het 's Gravenhagesche Kabinet ziet met gevoelen van het Britsch Gouvernement te deelen, dat Zijne Nederlandsche Maj. niet vrij is in het oproepen van Bondsgenootschappelijke troepen om, onder de bevelen van de Groot-Hertogelijke Overheden, de vijandelijkheden te plegen, waartoe men geene Nederlandsche troepen zoude mogen gebruiken, doch Zijne Maj. meent, dat de overeenkomst van 1833 Hoogstdezelven geenszins zoo beletten Nederlandsche troepen te benemen, om in de vesting Luxemburg en haren kring garnizoen te houden, en indien het opheldrend artikel uitdrukkelijk het gedeelte des lands vermeldt, hetwelk voorloopig door de Belgische troepen is bezet, zulks te duiden, dat hetzelve geenszins het tooneel van nieuwe vijandelijkheden zoude kunnen worden. Ziet Zijne Maj. vergeefs hoe en waar vijandelijkheden zouden gepleegd zijn, als het Bestuur een boom laat vellen ter plaatse, alwaar zich de Belgische troepen niet bevinden, en niet mogen komen, dat is in het binnenste van de vesting Luxemburg en haren rajon, en blijkbaar voor eene bestelling van vijandelijkheden, als de oefening van Bondsmanschappelijke troepen, hield de verdediging van de gezegde vesting door de Duitsche of Nederlandsche troepen tegen eenen aanval van den kant der Belgen."

Onder dagteekening van 30 December verklaarde hierop de Britsche Gezant, dat door zijne Regering geen onderscheid tusschen den krijgskundigen kring der vesting en het overige van het Groothertogdom Luxemburg wordt erkend; dat het Nederlandsche Gouvernement wel behoorde te weten, dat de krijgskundige kring niet is een grondgebied aan het Bondgenootschap toebehoorende, dat de Bonds-Vergadering geen burgerlijk gezag of regtsmagt binnen dien kring, noch zelfs binnen de stad zelve, bezit; dat in den tegenwoordigen voorloopigen stand van zaken, de Groot-Hertogelijke Overheden de stad besturen, en de Belgische Autoriteiten, alles wat buiten de stadspoorten ligt; dat de Bonds-Vergadering niets te maken heeft met het Grünenwald, hetwelk sedert de omwenteling van 1830 door de Belgische Overheden is beheerd en verzorgd; dat het nu behandeld wordende vraagstuk is, of de Autoriteiten van den Groot-Hertog binnen de vesting zullen trachten de Belgische Overheden buiten de stad het beheer van het Grünenwald te ontwringen, en de Bondgenootschappelijke troepen zullen opvorderen, om hen door kracht van wapenen bij te staan in zoodanige aanvallende verstoring van het *status quo*. Voorts wordt bij deze nota het protest van den 22 December ingetrokken en een ander daarvoor in de plaats gesteld; wordt weder verklaard, dat elke vijandelijkheid zal worden beschouwd als eene openbare schending der overeenkomst van 1833, de Koning- Groot-Hertog verantwoordelijk gesteld voor alle gevolgen, welke daaruit mogten voortvloeijen; en wordt eindelijk het afschrift van eenen brief van Lord *Palmerston* overgelegd.

Het verbeterd protest, den 22 December uit 's Gravenhage gedagteekend, drukt „het innig leedwezen en de verwondering van de Britsche Regering uit, dat de Groot-Hertogelijke Overheden in de stad Luxemburg hebben aangekondigd, om aan de Belgische Autoriteiten in een gedeelte van het Groot-Hertogdom de administrative werkzaamheden te ontwringen, welke deze sedert de Belgische omwenteling van 1830 hebben uitgeoefend, en dat de Overheden zich tot de Bondgenootschappelijke bezetting in de vesting gewend hebben, om hen te ondersteunen." Deze handelwijs wordt voorgedragen als eene openbare schending van de overeenkomst van 1833.

Hierna wordt gezegd, dat het onmogelijk is eenig onderscheid toe te laten tusschen vijandelijkheden, begaan door de Bondgenootschappelijke bezetting, op aandrang van de Groot-Hertogelijke Overheden in de stad; dat de Britsche Regering geneigd is te gelooven, dat buiten goedkeuring van de Regering des Koning-Groot-Hertogs tegen de overeenkomst van 1833 is gehandeld; maar dat in allen gevalle bij Britsch Gezant, elke vijandelijkheid als opzettelijke inbreuk op de overeenkomst van 1833 moet beschouwen, en Z. M. de Groot-Hertog verantwoordelijk was voor alle daaruit voort te vloeijen gevolgen.

De brief van Lord *Palmerston* was van den 17 December 1837 gedagteekend, in gelijken geest als het even vermelde protest gesteld; ten slotte wordt daarin, naar aanleiding van een onderhoud, hetwelk de Engelsche Minister met onzen Gezant, den heer *Dedel*, te Londen gehouden had, gezegd: „Ik betuigde, dat ik bezwaarlijk gelooven kon, dat de door mij bedoelde handelingen (in Luxemburg) goedgekeurd waren geworden door Zijne Nederlandsche Maj., en dat ik, had deze goedkeuring werkelijk plaats gehad, overtuigd was, dat het Nederlandsche Gouvernement aan deze aangelegenheid die opletendheid gewijd had, welke haar gewigt vereischte. Ik verzocht hem (den heer *Dedel*) echter, dat hij met den post van heden aan zijne Regering over deze zaak schrijven, en derzelver ernstige aandacht daarop vestigen zou, haar te verzekeren, dat de bepoogde handelingen ongetwijfeld wederstand zouden ontmoeten, indien men die mogt beproeven; dat geweld met geweld zal worden gekeerd, dat de eenmaal door den Koning Groot-Hertog in het Grünewald begonnen vijandelijkheden voorzeker niet zullen beperkt blijven tot den engen omvang van dat woud, en dat Z. Nederl. Maj. verantwoordelijk zal worden voor alle gevolgen, welke zij ook zijn mogen, die zouden kunnen voortvloeijen uit eenen inbreuk door Z. M. begonnen met regtstreeksche verbreking van Hoogstdezelfs plegtige verbindtenissen. — Ik verzocht uit dien hoofde den heer *Dedel* zijne Regering uit te noodigen om mij te verwijlen, na nieuw overleg en plooseling nopens eene schijnbaar op zich zelve zoo onbeduidende zaak tot eenen stap over te gaan, welke tot de ernstige en gewigtigste gevolgen zouden kunnen leiden."

In eene nota van den 29sten January 1838 antwoordt de Nederlandsche Minister van Buitenlandsche Zaken, dat hontvelling in het Grünenwald geene vijandelijkheid daarstelde, en dus ook geene inbreuk was op de overeenkomst van den 21sten Mei 1833. „Maar was die velling ook bestaanbaar met de voorloopig gevestigde orde van zaken? Het Kabinet van 's Gravenhage acht zich niet bevoegd, dit te beslissen, maar laat zulks aan de Duitsche Bondsvergadering over, die, volgens vermogen van Frankrijk, zich daarmede reeds werkelijk bezig houdt.

„Het is een feit, dat de Duitsche Bondsvergadering in de laatste jaren onafgebroken bewogen, en door hare handelingen bewezen had, dat zij de zaak van Luxemburg lijnrecht strijdig met de door Engeland voorondersteld beweringen beschouwd heeft. Op welken grond zou de Koning Groot-Hertog zich over dit verschil van gevoelens en over den aard van den krijgskundigen kring der Duitsche vestingen kunnen verklaren? En als hij zich dit vermogt, van welke waarde zou dat zijn voor de Duitsche Bondsvergadering, van welke hij zelf, als Groot-Hertog, slechts een deel uitmaakt? In dezen staat van zaken kan Z. M. zich alleen bepalen tot het antwoord, hetwelk de Duitsche Bondsvergadering gepast mogt achten te geven; en dit besluit is te meer het eenige, hetwelk bij mogelijkheid genomen kan worden, vermits in de gevallen, waarin eene beslissing van den Bond is tusschen beide gereden, de afzonderlijke staat van de leden der Bondsvergadering door de vereenigde werking van het Bondgenootschappelijke ligchaam zwicht.

„Deze beginselen, op het Duitsche plaatsrogt gestendue, zoo heeft de Duitsche Bondsvergadering nog een materieelen grond om zich met het Grünenwald bezig te houden, daar de hontvellingen bestemd zijn tot de voortzetting van de vesting Luxemburg, en deze belang heeft bij het behoud van het woud voor de toekomst enz."

Van de zijde der Fransche Regering werd, door den Baron *H. Mortier*, den 30 December eene verklaring bij de Nederlandsche Regering ingediend, in den geest van de van Groot-Britannie uitgegane stukken ten dezen.

In het antwoord hierop van den Baron *Verstolk van Soelen*, gedagteekend 2 January 1838, wordt andermaal betoogd, dat de quaestie van het Grünewald buiten de overeenkomst van 1833 is, door de ligging van het woud in

den krijgskundigen kring van de vesting Luxemburg, waarin de troepen der beide partijen elkander niet kunnen ontmoeten. Dus verviel van zelf de aantijging, dat men eene vijandelijkheid gepleegd had. Bovendien was het vellen van eenige boomen in een dominiaal bosch eene geheel administratiesé handeling. Gesteld eens, dit was onwettig, dan was het altoos eene financiele zaak. Liet men het woud in deszelfs verwaarloosden staat, zoo ging deszelfs waarde verloren. Had men zich over inbreuk van de overeenkomst van 1839 te beklagen, van de zijde der Belgen had men grond tot deze klagte gegeven; want deze hadden troepen doen oprukken naar een grond gebied, hetwelk zij te voren nooit bezet hadden, en veroorloofden zich vijandige vertooningen tot volhouding van hun hersenschimmig regt, niet om van het Grünenwald nut te trekken, maar om de verwoesting daarvan te bevorderen, welke ontstaan moet door het nalaten van onvermijdelijke houtvellingen. Het hersenschimmige van dat zoogenaamd regt zou door eene bloote protestatie in het licht kunnen gesteld worden.

Den 16 Januarij zond de Britsche Gezant te 's Gravenhage aan onzen Minister van Buitenlandsche Zaken weder eene nota, waarin, onder de nitdrukking van de hoop, dat men er toe gekomen was, om zich in der minne te verstaan, eenige aanmerkingen in het midden gebragt worden, omtrent de nota, van de zijde van Nederland, den 3 Januarij, aan den Britsche Gezant gerigt. Zoo wordt gezegd: dat de afwezigheid van Belgische troepen uit den krijgskundigen kring van de vesting Luxemburg een bewijs is, dat de meergemelde overeenkomst niet slaat op dien kring; — dat vijandelijkheden zijn alle daden van geweld, gepleegd door eenen vijand; dat vijandelijkheden kunnen gepleegd worden door gewapende tegen ongewapende manschappen; — dat de Britsche Regering niet kan vooronderstellen, dat die der Nederlanden de bedoeling heeft te verstaan gegeven, dat het Bondgenootschap het regt heeft om te bepalen, of de stad Luxemburg en het district binnen den krijgskundigen kring gelegen, al of niet een deel uitmaken van het gebied van den Groot-Hertog.

In een nota, gedagteekend den 24 Januarij, van den Nederlandschen Minister van Buitenlandsche Zaken aan den Britschen Gezant, wordt onder anderen aangevoerd, dat men geen grond bedenken kan, waardoor de hooge uitvoerende partijen in 1833 bewogen waren geworden, ten aanzien van Luxemburg andere bepalingen aan te nemen, dan ten opzigte van Limburg; dat eene natuurlijke uitlegging integendeel voor beide de toepassing moest doen vooronderstellen van de eerste zinsnede van het opheldernd artikel; dat het woord vijandig ook in een figuurlijken en ruimeren, dan den gewonen krijgskundigen zin kan worden verstaan, enz.

Den 15den Februarij heeft hierop Sir *E. C. Disbrowe*, namens zijn bewind, aan onzen Gezant voor de Buitenlandsche Zaken eene nota gerigt, welke inhield, dat het geschil thans slechts over woorden liep; dat de gevreesde botsing niet meer scheen te bestaan; eindigende met de verklaring: „, dat het steeds eene bron van wezenlijke smart is voor het Gouvernement van H. B. Maj. om zich met dat der Nederlanden in geschil gewikkeld te zien nopens een onderwerp van staatkundig belang."

— Men meldt uit 's Gravenhage, dat, naar men vernoemt, bij rescript van Zijne Maj. den Koning, eene algemeene inspectie en monstering over de corpsen van alle wapenen van het leger is bevolen, uitgezonderd die der schutterijen en van die vrijwillige corpsen, welke voor het tegenwoordige niet bij het leger aanwezig zijn. De inspectie over de troepen van het leger te velde zal een aanvang nemen op den 23sten en uiterlijk op den 31sten Mei daaraanvolgende geheel en al geëindigd moeten zijn. Met de wapenschouwing der troepen in Zeeland en der overige niet bij het leger te velde ingedeelde troepen van alle wapenen zal op den 1sten Junij een begin worden gemaakt.

— H. D. H. Mevrouw de Hertogin *van Saksen-Weimar* is op derzelver reis naar naar Rome, te Avignon door eene borstziekte aangetast geworden, en hoewel haar toestand geene ongerustheid inboezemt, is echter Z. D. H. de Hertog *van Saksen-Weimar* met zijnen zoon, Prins *Willem*, van Napels vertrokken, om zich te Avignon bij zijne gemalin te voegen.

— Men berigt als zeker, dat de Grootvorst Tronopvolger van Rusland dit jaar Nederland zal bezoeken.

— Den 14 April is uit Texel naar zee vertrokken de corvet *Amphitrite*, Luitenant ter zee *Tengbergen*, naar de kust van Guinea. (*Zie de Ane-Tijding.*) De Generaal-Majoor *Verveer* zou den volgenden dag vertrekken. Met de expeditie zal eene schilderij worden overgebragt, tot geschenk van het met ons bevriend Ashantijnsch Opperhoofd, vervaardigd door den kunstschilder *Salt*, voorstellende de beeldenissen van de twee zoons van dat Opperhoofd, die zich voor hunne opvoeding hier te lande bevinden.

— Te IJsselstein is in den nacht van den 12 April brand in de zoutsiederij van de heeren *Strick van Linschoten en Comp.* ontstaan, welke daardoor geheel is vernield geworden.

PORTUGAL.

LISSABON den 3 April. Men is in genoemde stad wederom in vreze voor nieuwe onlusten, daar de Koningin eenige hooge officieren van hunnen posten had ontzet, waartegen zich eene partij in de Cortes verklaard had; ook een bataljons-chef der nationale garde was ontslagen geworden.

De bezwering van de grondwet zou den volgenden dag plaats hebben.

Er was eene leening met de Bank gesloten, waardoor de Regeering in staat was gesteld om al de achterstallige soldij van het leger te betalen. — Het Bewind werd in de Cortes, sedert het dempen van het oproer, zeer goed ondersteund.

SPANJE.

Berigten over Parijs van den 13 April.

In een dagblad van Madrid wordt gemeld, dat het Carlistisch opperhoofd *Basilio Garcia*, al de kwikzilvermijnen te Almaden, bij gelegenheid van hem ingenomen dier plaats, verwoest heeft, waardoor dus de waarborg voor de leening van *Aguado*, en dus ook te gelijk de leening zelve zou vervallen.

— Op sommige punten van Navarre gaan de Carlisten van vredewege te werk. — Eenige nederlagen van verschillende Carlistische benden worden medegedeeld, waarop men echter niet vertrouwen kan, daar dezelve altoos van den kant der Christinos berigt worden; gewoonlijk komt het er op neder, dat het niets dan schermutselingen geweest zijn.

— Een Christinos-officier, nabij Bilbao gestationneerd, hangt een treurig tafereel op van het gebrek, dat officieren en manschappen lijden. De soldaten hadden in drie maanden niets en de officieren slechts f 7,50 ontvangen.

DUITSCHLAND.

Zu Mainz de Koning van Wurtemberg heeft den uit Göttingen verdreven Hoogleeraar *Ewald* tot zijnen Hoogleeraar in de Oostersche Letteren aan de Hoogeschool van Tubingen benoemd.

— Het getal van verongelukten bij de overstrooming te Pesth, hetgeen geschreven werd meer dan 2000 te zijn, is zeer vergroot opgegeven; van Regeringswege is bekend gemaakt, dat slechts 127 personen daarbij omgekomen zijn. De gezondheids-toestand begon te Pesth te verbeteren. Uit Weenen was een bekwaam bouwkundige naar Pesth heengezonden, om het opzigt over den opbouw der woningen te hebben. Er wordt gedurig nog veel tot leniging der rampen bijgedragen.

— Uit Koningsbergen wordt van 4 April geschreven, dat de zwaarste vrachten nog overvloedig toegevoerd van daar naar Memel en andere plaatsen vervoerd werden.

— Door Z. M. den Keizer van Rusland is bepaald, dat de kinderen van uitgeweken Polen, die voor hun 15de jaar hunne ouders naar buitenslands gevolgd zijn, en niet later dan één jaar na hunne meerderjarigheid bereikt te hebben, aanvraagd deen, om terug te keeren, dit verlof zullen erlangen.

ZEE-TIJDINGEN.

In Texel binnengekomen D. Steenveld, van Surinamen; J. Goudsmid, van Sunderland, het schip *Trescott*, Kapt. J. Lindsey, van Canton, R. Dekker, van Batavia, G. Medevoort, van Surinamen, P. Schackel, van Smyrna, S. de Vries, van Liverpool, J. Brown, van Sunderland, T. J. Loots, van Cuxhaven.

Uitgezeild Luit. ter zee Tengbergen, Zr. Ms. Corvet *Amphitrite*, naar Goeree, wordende gesleept door Zr. Ms. Stoomboot *Curaçao*, Luit. 1ste klasse Coertsen, (dezelve zijn den 14 April weder terug uit zee binnengekomen); P. Bakker en H. Zoetelief, naar Batavia, J. Andriesen, H. K. Ruil, P. E. Zotgrager en R. J. Hansjoot, naar Surinamen, P. Polland, naar Boston, R. Clifton, naar Triest, A. van der Myde, naar Lissabon, W. A. de Jonge, naar Bayonne, J. K. de Weert, naar Nantes, H. L. Vos en J. van Duin, naar Liverpool, G. Smit en G. Nieuwland, naar Londen, J. B. Mulder, naar Dantzig, H. Klein, naar Libouw, W. P. Wessels naar de Oostzee, J. H. Fyn, naar Nieuwpoort.

In het Vlie binnengekomen W. Barfield, van Londen; O. Okker, van Hull, H. H. Ebes, van New-Castle, H. de Weerd, G. A. Jonkhof en H. W. Mulder, van Ostrisoer, A. Barendsen, van Arendahl, de stoomboot *de Beurs van Amsterdam*, Kapt. J. H. Savert, van Hamburg, en na postijd een brik en een schooner, de naam onbekend.

Ondertrouwd:

H. G. VAN NOUHUYS,
Ber. Predt. van Bladel en Hapert.
EN
J. C. VEERKIND.

LEYDEN, 13 April 1838.

Heden beviel voorspoedig van een welgeschapen ZOON, ELISABETH WIJNSTROOM, geliefde Echtgenoot van

LEIDEN, 13 April 1838. ALBS. VAN LEEUWEN.

Heden beviel voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER, ANNA GEBRTRUIDA HANSSEN, geliefde Echtgenoote van

LEYDEN, 17 April 1838. W. D. MOLKENBOER.

Langs dezen weg betuige ik, mede namens mijne Kinderen en Kindskinderen, onzen welmeenenden dank aan Vrienden en Bekenden, zoowel binnen als buiten de Stad, voor de menigvuldige blijken van deelneming, gedurende de langdurige ziekte en bij het overlijden mijner hartelijk geliefde Echtgenoote.

LEIDEN, 18 April 1838. C. v. D. NOORDA.

De Familien LISMAN en TYDEMAN nemen de vrijheid door dezen weg hunnen opregten dank te betuigen voor de algemeene hartelijke deelneming, welke zij dezer dagen hebben mogen ondervinden, zoo wel in hunne aanvankelijke vreugde, als in den bitteren rouw, waarin dezelve op eene zoo diep smartelijke wijze verkeerd is, biddende den Vader van alle barmhartigheid en den God aller vertroosting, dat Hij een legerlijk voor zulke beproevende ondervindingen beware!

Ten Kantore van N. NATHANS te Leyden, zijn nog te bekomen: HEELE en GEDEELTEN van KOOPLOTEN, voor de 17de *Kon. Ned. Loterij*, waarvan de *Eerste Klasse* begint te trekken op aanstaande Maandag.

UIT DE HAND te KOOP: Een HUIS en ERVE, gelegen op de Breedestraat, Wijk 4 N°. 303, tegen over het Stadhuis te Leyden, voorzien van verscheidene Behangen Boven- en Beneden-Kamers, zeer groote Kelder en verdere gemakken. — Te bevragen bij Th. MOLKENBOER, op den Ouden Rijn te Leyden.

VERKOOPING *OM CONTANT GELD*,

Op Donderdag den 19 April 1838, des voormiddags ten elf ure, voor de Stalling aan den Rijn, tegen over de Haven, Wijk 8 N°. 17, binnen Leyden, van:

9 KALF-KOEIJEN, 7 VARE KOEIJEN, en
Eenig BOUWGEREEDSCHAP.

VERKOOPING, krachtens *REGTERLIJKE AUTORISATIE*,

Op Woensdag den 25 April 1838, en twee volgende dagen, des voormiddags ten tien ure, aan het Logement *den Burcht* te Leyden, een zeer kleine Verzameling van NEDERDUITSCHE BOEKEN, waaronder Boeken kundige en andere Werken.

Voorts zeer bewaarde SCHILDERIJEN, op *Paneel* en *Doek* geschilderd, van voorname oude en hedendaagsche Meesters, SCHILDERIJEN met Lijsten en Glazen, TEEKENINGEN, PRENTEN, RARITEITEN en BOEKENKASTEN.

Alles behoorende tot den onder beneficie van Inventaris aanvaarden Boedel van Wijlen den Heer HUYBERT VAN ROMBURGH, in leven Heer *Meerdervoort*, gewoond hebbende en overleden te Leyden.

Voormelde Boeken, Schilderijen, Rariteiten enz., zijn den Maandags en Dingsdags voor de Verkooping, van des voormiddags ten 10 ure, tot des namiddags ten 3 ure, voor een ieder te zien.

OM CONTANT GELD.

De CATALOGUS is op *Franco* aanvrage te bekomen: te Leyden bij de Boekhandelaars de Wed. *D. du Saar* en *P. Engels*; te Amsterdam bij *W. Brave Jr.* en *G. L. Koopman*; te Rotterdam bij *J. van Baalen*; te 's-Hage bij *W. P. van Stockum*; te Utrecht bij *Th. van Otterloo*; te Haarlem bij de Wed. *A. Loosjes Pz.*

NB. NB. De Schilderijen op *Paneel* en *Doek* zullen den volgenden dag, 27 April verkocht worden.

De Boekhandelaars de Wed. D. du SAAR en P. ENGELS te Leyden, zullen op Vrijdag den 27 April 1838, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van de *Boeken, Prenten, Raariteiten* en *Schilderijen* van wijlen den Heer H. VAN ROMBURGH, bij Verkoopen, Eenige zeer bewaarde SCHILDERIJEN, op *Paneel* en *Doek*, waaronder van P. KRAMER, VAN DER WERF, MOLENAER en anderen, en eene zeer groote Lijst, op *Franco* aanvrage en vooruitbetaling te bekomen.

OPENBARE VERKOOPING krachtens *REGTERLIJKE AUTORITEIT*, op Donderdag den 26 April 1838, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van JACOB SMIT, te Noordwijkerhout, in de Herberg, bij de Kerk, tusschen Haarlem en Leyden, van de navolgende HEELEN, LEVENDE HAVE en BOUWGEREEDSCHAPPEN, behoorende tot den Boedel van wijlen den Heer JACOB SMIT en diens voor overleden Huisvrouw HENDRIKA VAN HOEGONDIEN, bestaande deze Goederen in Kasten, Tafelen, Stoelen, Bedsteden, Lakens, een Friesche Koe, Beesten, Varkens, Hoenderen, Bijenkorven, Hooi, Koper-, Tin- en Ijzerwerk, Bedden, Kleedingstukken, Linnen